

Интернационална школа на Златния Розенкойц
Запознаване с Учението и Пътя на Златния Розенкойц
Тема № 4 Финоматериалните тела на човека.

Над входа на мистерииния храм в Делфи, в древна Гърция, са изписани думите: **„Човече, опознай себе си“**. Човек трябва да притежава себепознание, за да може да тръгне по Пътя и да възстанови връзката си с Божественото.

Какво всъщност знае човекът за себе си? Медицинската наука може да ни даде изчерпателно обяснение за всеки орган в тялото ни от плът и кръв. Но това не дава отговор на всички въпроси, свързани с нашата човешка същност.

В предишните теми се опитахме да ви информираме по такъв начин, че сами да можете да си отговорите на следните въпроси:

„Къде отива човекът след смъртта си?“ и „Откъде идва той?“

В тази тема ще се опитаме да обясним, че човекът не се състои само от груба материя, не е просто съвкупност от трилиони клетки, а че към това се прибавя и нещо много повече.

Вече посочихме, че под понятието „човек“ трябва да се разбира цялостната микрокосмична система. **Освен видимото тяло съществуват и невидими тела**, а именно: етерното тяло, с различни степени на плътност и разнообразни функции, и астралното тяло. Освен това има и ментално тяло, което все още се намира в начален етап на своето развитие. **Ауричното поле обгръща цялата сферична система и по този начин обхваща както видимите, така и невидимите тела**. В предишната тема вече споменахме накратко, че всички преживявания, всички мисли и дела от предишни личности, живели в микрокосмоса по същество са записани в това поле. Можем да го сравним приблизително с нощното звездно небе, така че можем да говорим за **ауричен небосвод (Липика или „записвач“)**.

Също така ви обяснихме, че именно това обяснява толкова различните съдби на хората. Имайки предвид, че тази съдба се създава от самите хора, става ясно, че **всеки е отговорен за собствената си съдба и за тази на своите наследници в микрокосмоса си**. На библейски език това се нарича: „Каквото посее човек, това и ще пожъне.“

Това е законът на кармата, законът на причината и следствието. Всичко, което човек предизвиква, има своето отражение в системата и затова е много късогледо да се каже: „Защо да ме интересува един бъдещ живот?

Аз живея живота си сега и това, което ще дойде след това, не ме интересува.“ Така говори само невежият човек, който не познава взаимовръзките, който разглежда своя краткотраен земен живот като нещо, което съществува само по себе си и няма връзка с нищо.

Ако обаче разгледаме по-отблизо човешката система, трябва да признаем, че с нашите сетива като цяло възприемаме само грубоматериалното физическо тяло. **Това физическо тяло обаче не е просто материя, а жива материя, т.е. е оживено.** То е изградено според добре обмислен план и ще продължи да съществува в своето оживено състояние, докато настъпи смъртта. **За това оживяване се грижи етерното тяло на човека, наричано още жизнено тяло.** То излиза малко извън физическото тяло, но в същото време го прониква изцяло.

Човекът не се състои само от оживена материя, но притежава и вътрешни усещания и е способен да мисли. За тези активности той разполага с още две тела, едното от които се нарича астрално тяло или тяло на желанията, а другото – ментално тяло или мисловно тяло.

Астралното тяло има по-фина структура от етерното тяло, а менталното тяло, от своя страна, е с по-фина структура от астралното. **Тези финоматериални тела на човека, разбира се, се подхранват от финоматериални субстанции, наречени етери.** Говори се също така за „по-фините тела-носители“ на човека. Т.нар. ясновидци са способни да възприемат тези тела.

В съвременния човек действат **четири етерни сили: химически етер, жизнен етер, светлинен етер и отразяващ етер.**

Най-общо може да се каже, че химическият етер и жизненият етер служат за поддържането и оживяването на физическото тяло, светлинният етер е необходим за функционирането на сетивните органи, както и за нашите чувства, а отразяващият етер подхранва нашата мисловна активност.

Нека се опитаме да изясним съществуването на етерните тела въз основа на тяхното действие и за целта да започнем с едно поясняващо сравнение от естествените науки: От физиката знаем, че около медна жица се образува електромагнитно поле, когато през нея протича електрически ток.

На практика това явление означава, че два проводника от различен характер, като например оптичен кабел и телефонен кабел, могат да бъдат положени един до друг само ако са обвити с изолационен материал, тъй като в противен случай силовите полета на двата проводника биха предизвикали индукционни токове, които биха си влияели взаимно.

Медицинската наука ни учи, че нервните снопчета (или влакна) в човешкото тяло могат да се сравнят с електрически проводници. Мозъкът предава своите команди чрез нервите посредством малки електрически импулси. Затова е разбираемо, че **всеки човек е обгърнат от електромагнитно поле, което има привличащо и отблъскващо действие**, с което, наред с другото, могат да се обяснят чувствата на симпатия и антипатия.

Оттук става ясно, че **човешкото общество представлява взаимно даване и получаване. Електромагнитното поле излъчва жизнени сили и ги поглъща**. И тук се проявява личната отговорност на човека, който сам трябва да придаде смисъл на живота си. Той привлича това, което съответства на неговата електромагнитна система, и отблъсква това, което е в дисхармония с нея.

Но човек може да се запита: Кой са тези, които осъзнават тези закономерности? Нещо повече: Кой е способен целенасочено да насочва тези явления в себе си в правилната посока? Няма да е преувеличено ако кажем, че само малцина успяват в това. **Човекът в природнороденото си състояние като цяло не осъзнава тази взаимовръзка** и именно в това се крие обяснението за факта, че понякога сме принудени да извършваме действия, които всъщност изобщо не желаем.

От текстовете на предишните теми вече знаете, че светът се състои от една позната и една непозната част: „Тази страна и онази страна зад завесата“. **„Онази страна“ не е далеч от нас, а се намира на същото място като видимата част, разделена от нея само чрез разлика във вибрациите.**

За по-голяма яснота отново ви припомняме картината на устройството на нашата Земя (космоса) с нейните сфери, за да можем, въз основа на това, което вече знаем за нея, чрез аналогия да се насочим към структурата на нашата човешка жизнена система – **микрокосмоса**.

Знаете, че нашата планета е обградена от различни слоеве, всеки от които има свои специфични функции. В атмосферата обаче има още много други неща.

Точно както въздухът се замърсява от химически и промишлени отпадъчни газове, така и нашата микрокосмична атмосфера е наситена с мисли, идеи и желания на хората. Има концентрации от мисли и желания, които са с еднакъв характер.

Нека разгледаме областите на техниката, естествените науки и научните изследвания. Много хора се занимават с тези дейности. Налице е непрекъснатата умствена дейност и за това се използва мисловен етер. Този изразходван мисловен етер и неговите ментални творения също са налице в атмосферата.

Друг пример е областта на изкуството. В многобройните форми на изкуството се мисли и се чувства. Потоците от мисли и чувства се създават от човека и се излъчват в атмосферата с различни вибрации. Също така за чувствата на любов и омраза, радост и скръб, за чувствата на страх и желание е необходима етерна сила, която хората „произвеждат“ със своите чувства и излъчват в околната атмосфера.

Религиозните чувства също принадлежат към тях – като почитането на Бог, на Христос или на Буда. Така че в нашите етерни области присъства всичко, което се мисли и се чувства, и още много повече. Вече писахме, че всеки човек притежава електромагнитно излъчване. **И както е при отделния индивид, така е и при всяка една група.** Чрез своята обща съгласувана етерна активност, една група хора създава около себе си електромагнитно поле, което в своята цялост се отразява обратно върху хората. Това групово електромагнитно поле също притежава привличаща и отблъскваща сила.

Така човекът е обгърнат и проникнат от силови концентрации, които му влияят. По този начин човекът живее от и е подчинен на тези сили. **Той смята, че действа самостоятелно, но изявите на неговия живот са само реакции на обгръщащите го и проникващи в него сили, служещи за неговото самосъхранение.** Тъй като човекът не вижда, не чува и не възприема тези сили, той мисли, че те не съществуват.

Но макар и човек да не може да види радио- и телевизионните вълни, той със сигурност чува, съответно вижда, техните ефекти. Точно така е и при човека. Той не може да види силите, които го обгръщат и проникват, но ефектите, резултатите от действията им стават очевидни. Помислете в тази връзка как обкръжението влияе върху човека, как средата го формира.

Всички ние живеем като в един голям затвор. Мнозина, особено младите хора, викат за свобода, но не осъзнават, че техният вик за свобода е само следствие от емоционална силова концентрация, присъстваща във въздуха.

Този стремеж към свобода обаче може да произхожда и от най-съкровения вътрешен „аз“, от последния остатък от божественото в човека. Тогава това е вик за избавление, за освобождение от стоманената хватка на този свят. Вик, роден от интензивното желание за друг, по-добър свят.

Но хората търсят своето освобождение в рамките на този свят, с помощта на най-различни идеали, насочени към подобрене на живота в този свят. Те искат да облагородят и подобрят този свят, въпреки че в Светото писание ясно ни се казва: **„Моето Царство не е от този свят!“**

Човекът, изповядващ природна религия, е възложил надеждите си на живота или съществуването след смъртта. Той се надява тогава да бъде освободен от оковите на този свят. Но при смъртта грубоматериалното тяло (заедно с понисшите етери на етерното тяло, т.нар. етерен двойник) остава тук, във видимата сфера, за да се разпадне на съставните си части. Останалите, финоматериалните тела остават в отвъдните области и там, от своя страна, претърпяват закономерно разлагане. И в този случай също не може да става и дума за освобождение.

Сега може да кажете: Да, но човекът все пак има душа, нали? Тя не отива ли в Божието царство? **Това, което обикновено се разбира под „душа“, е вид съзнание, в което кръвта и различни флуиди играят определена роля.** Тази душа е свързана с познатото ни физическо тяло и след смъртта отива в отвъдния свят, и по точно в областта, която съответства на нейната същност, за да се разсее там след известен период от време, съгласно законите на природата. **Затова ние наричаме тази душа природна смъртна душа.**

Едва когато човекът се новороди душевно, когато от последния остатък от първоначалния, божествен човек се „новороди от Вода и Дух една нова душа“, започва процес на развитие, който води до възстановяването на първоначалния божествен човек.

Възможно е също така да съществува мнението, че човекът притежава свободна воля и следователно не може да се говори за затвор и лишаване от свобода. Ето защо бихме искали още веднъж да разгледаме това пенничество, само че по малко по-различен начин!

Дейността на природнородения човек се определя от три фактора, а именно: мисленето, чувстването (или желанието) и волята.

Мисленето, чувстването и волята винаги предшестват действието, а резултатът от такова действие винаги дава повод за нова волева дейност и в съответствие с това и ново действие.

Мисленето на човека никога не е свободно от неговите желания или чувства. Като цяло ние не осъзнаваме това, но в сегашното състояние на човека чувствата или желанията са, без никакво изключение, движещата сила, която подтиква към мислене. След мисленето човек задейства волята си, за да осъществи чрез действия това, което е било желано и помислено.

Човекът е затворен в този кръговрат. За съжаление **не може да се говори за свободна воля. Човекът е буквално окован.** Кръговратът на мисленето, чувстването и волята е кръговратът на живота в тази природа, чрез който **човекът се приковава все по-здраво към Земята (спомнете си за прикования Прометей), а пропастта между него и Универсалния Божия Дух става все по-широка и по-дълбока.**

Съществува възможност да се прекъсне този кръговрат на природния живот и да се възстанови връзката с първоначалното, човешкото жизнено поле. За тази възможност ви информираме сега.

Духовната школа с удоволствие ви предлага от пълнотата на Универсалното учение онова, което е необходимо, за да възвърнете „скритото общуване с Бога“, с цел след това да продължите напред и да можете да съдействате за изпълнението на Божия план за света и човечеството.

Но това е възможно само ако вие сами, от цялото си сърце, желаете да тръгнете по Пътя към истинското човешко съвършенство, и само тогава Школата на Златния Розенкройц може да ви помогне.

Ако след като прочетете следващата (и същевременно **последна**) тема от тази поредица, искате да научите повече по този въпрос или имате други въпроси, моля, пишете ни. С удоволствие ще отговорим на вашите писма, доколкото ни е по силите.